

RIITAN MUSKARISTA
ASIKKALAN SEUDUN
MUSIIKKIOPISTOKSI

Mietteitä musiikkioppilaitoksen perustamisesta

LAHDEN AMMATTIKORKEAKOULU

Musiikki- ja draamainstituutti

Varhaisiän musiikkikasvatus

Opinnäytetyö

Kevät 2012

Riitta Koskenkangas

Lahden ammattikorkeakoulu
Musiikin koulutusohjelma

Koskenkangas, Riitta:

Riitan muskarista Asikkalan seudun
Musiikkiopistoksi
Mietteitä musiikkioppilaitoksen
perustamisesta

Varhaisiän musiikkikasvatuksen opinnäytetyö, 29 sivua, 6 liitesivua

Kevät 2012

TIIVISTELMÄ

Tämä opinnäytetyö perustuu perustamani Riitan muskari Musiikkileikkikoulun ja Asikkalan seudun Musiikkiopiston vaiheisiin vuosina 1986-2012.

Opinnäytetyössäni tutkin musiikkioppilaitoksen perustamisprosessia ja perustamisen vaiheita. Työn tarkoituksena on selvittää musiikkioppilaitoksen perustamista ja toimintaa sekä yleisellä tasolla että käyttäen esimerkkinä Riitan muskaria ja Asikkalan seudun Musiikkiopistoa.

Perustamani Riitan muskari aloitti toimintansa vuonna 1986 Asikkalassa, ja muutaman vuoden kuluttua musiikkileikkikoulutoiminta laajeni myös Padasjoelle ja Lammille.

Määrätietoisten vanhempien toimesta musiikkileikkikoulun jatkeeksi perustettiin Asikkalan Musiikkikoulu vuonna 1994. Aloitussoitimet olivat piano ja huilu, mutta varsin pian soitinvalikoima kasvoi viuluun, harmonikkaan, lauluun ja kitaraan. Musiikkikoulun aloitti 13 oppilasta, ja muutamassa vuodessa oppilasmäärä oli viisinkertaistunut. Tällä hetkellä soitinvalikoimassa ovat myös sähkökitara, lyömäsoittimet, bändiopetus ja kuorotoiminta.

Musiikkikoulutoiminta laajeni myös Padasjoen ja Lammin kuntiin, ja vuonna 2000 allekirjoitettiin sopimus taiteen perusopetuksen antamisesta Asikkalan, Padasjoen ja Lammin kuntien alueella.

Asikkalan Musiikkikoulu hyväksyttiin vuonna 2002 Suomen musiikkioppilaitosten liiton jäseneksi, ja vuonna 2005 Asikkalan Musiikkikoulun nimi muutettiin Asikkalan seudun Musiikkiopistoksi (ASMO). ASMO on saanut toiminnalleen vuodesta 2010 Opetushallituksen harkinnanvaraista valtionapua ja pyrkii lähitulevaisuudessa saamaan myös tuntiperusteista valtionapua.

Opinnäytetyössäni kerron myös musiikkioppilaitosten perustamisen historiasta ja pohdin suomalaisen musiikkikasvatusjärjestelmän ja musiikkioppilaitosten toiminnan merkitystä lasten ja nuorten musiikkikasvatukselle sekä luovuuden ja itsetunnon kehitykselle. Kerron myös yksityisen musiikkioppilaitoksen toiminnan problematiikasta ja esitän konkreettisia toivomuksia Opetushallitukselle ja toimialueen kunnille.

Avainsanat: musiikkioppilaitos, musiikkioppilaitoksen perustaminen,
suomalainen musiikkikasvatusjärjestelmä

Lahti University of Applied Sciences
Degree Programme in Music

Koskenkangas, Riitta:

From Riitta's music club to Music Academy of Asikkala area. Thoughts on foundation of a music school.

Bachelor's Thesis in Pre-school music education, 29 pages, 6 appendixes

Spring 2012

ABSTRACT

This thesis is based on the foundation of Riitta's music club as well as the foundation of Music School of Asikkala in the years 1986-2012.

In my thesis I study both the process and stages of the foundation of a music school. The purpose of the study was to clarify the foundation and the activity of a music school both on a general level as well as using "Riitta's music club" and Music School of Asikkala as examples.

Founded by me Riitta's music club started in Asikkala in 1986 and a few years later music club activities were introduced both to Padasjoki and Lammi. As a result of determined parents' activity music club got its extension as Music School of Asikkala in 1994. The first instruments were the piano and the flute, but quite soon other instruments such as the violin, the accordion, the guitar and singing were introduced to the pupils. At first there were only 13 pupils in Music School of Asikkala, in a few years their number multiplied in five times. At present the range of studying opportunities in the Music School of Asikkala includes the electric guitar, the percussion, the music band and choir, too.

The activity on Music School was introduced to both Padasjoki and Lammi municipalities, a contract of providing basic music education in the area of Asikkala, Padasjoki and Lammi was signed in 2000. Music School of Asikkala was accepted as a member to Finnish Music School's Union in 2002, in 2005 Music School of Asikkala got its present name Music Academy of Asikkala area (ASMO). Since 2010 Music Academy of Asikkala area has got funding from Finnish National Board of Education and will try to get more funding for arranging lessons in the future.

In my thesis I also tell the history of the foundation of a music school and ponder the importance of both Finnish music education system as well as Music School activities on the development of creativity and self-confidence in children and youngsters.

I also introduce my views on the problems of music school activities and submit concrete suggestions both to Finnish National Board on Education and involved municipalities.

Key words: music school, the foundation of a music school, Finnish music education system

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	
2	OMA ASEMANI TUTKIMUKSEN TEKIJÄNÄ	2
3	MUSKARISTA KAIKKI ALKOI OMAN KOULUNI HISTORIIKKI	3
	3.1 Riitan muskari	3
	3.2 Padasjoen ja Lammin muskarit	4
	3.3 Toimitilat muuttuvat jatkuvasti	4
	3.4 Asikkalan musiikkikoulu	6
	3.5 Sopimukset kuntien kanssa taiteen perusopetuksen antamisesta	9
	3.6 Ensimmäiset omat tilat	9
	3.7 10-vuotias Asikkalan Musiikkikoulu – Asikkalan Musiikkikoulusta Asikkalan seudun Musiikkiopistoksi	10
	3.8 Vaikea taloudellinen tilanne	11
	3.9 Harkinnanvarainen valtionapu	12
	3.10 Musiikkioppilaitosten toiminnan merkitys kunnille	14
4	MITEN MUSIIKKIKOULU PERUSTETAAN	16
	4.1 Yleisiä asioita	16
	4.2 Musiikkikoulun perustamisen vaiheet	17
	4.3 Opetussuunnitelman laatiminen	18
	4.4 Perustamisvaiheen haasteita: mihin pitää varautua	19
5	POHDINTA	21
	LÄHTEET	29
	LIITTEET	30

1 JOHDANTO

Tie pienimuotoisesta musiikkileikkikoulutoiminnasta Opetushallituksen valtionapua saavaksi musiikkiopistoksi on ollut pitkä, kivinen ja kuoppainen, mutta myös valtavasti iloa ja onnistumisen elämyksiä antanut prosessi.

Tässä opinnäytetyössä pohditaan seuraavaa kysymystä: miten musiikkioppilaitos perustetaan? Kuvailen mitä vaiheita perustamisessa ja toiminnassa on, kerron mihin pitää varautua ja mitä haasteita perustamisprosessi ja toiminta tuovat tullessaan. Käytän esimerkkinä ”Riitan muskaria”, joka oli ensimmäinen askel musiikkioppilaitoksen perustamiseen liittyvässä omakohtaisessa prosessissani. Sen pohjalta perustettiin sitten Asikkalan Musiikkikoulu (1994), josta puolestaan tuli Asikkalan seudun Musiikkiopisto (2005).

Työni sisältää sekä konkreettista kuvausta että yleisempää pohdintaa. Työni jakautuu kolmeen osaan. Aluksi kerron perustamani musiikkiopiston syntyvaiheet. Sen jälkeen pohdin musiikkiopiston perustamista yleisemmällä tasolla ja vastaan seuraaviin kysymyksiin: millainen perustamisprosessi on ja mitä vaiheita siinä on? Lopuksi kerron suomalaisen musiikkikasvatusjärjestelmän alkuvaiheista ja pohdin musiikkioppilaitosten merkitystä lasten ja nuorten musiikkikasvatukselle sekä suomalaiselle kulttuurielämälle. Kerron myös yksityisen musiikkioppilaitoksen toiminnan problematiikasta sekä esitän joitakin konkreettisia ehdotuksia, joiden avulla Suomessa olisi helpompi perustaa yksittäisiä musiikkioppilaitoksia.

2 OMA ASEMANI TUTKIMUKSEN TEKIJÄNÄ

Olen toiminut varhaisiän musiikinopettajana perustamassani Riitan muskarissa vuodesta 1986. Koska olin aikaisemmin toiminut alle kouluikäisten satuliikuntaryhmien ohjaajana, kiinnostuin musiikkileikkikoulutoiminnasta. Olin opiskellut pianonsoittoa ja musiikin teoriaa Tampereen musiikkiopistossa, mutta halusin päivittää opintojani uutta työtehtävääni varten. Osallistuin kahteen vuoden mittaiseen Sibelius-Akatemian järjestämään varhaiskasvatuskoulutusjaksoon, kertosin ja täydensin säveltapailu- ja teoriaopintojani Lahden konservatoriossa ja aloitin lauluopinnot Lahden musiikkiopistossa. Sain myös seurata Lahden konservatorion musiikkileikkikoulutunteja usean vuoden ajan. Viimeisin opiskeluvaiheeni muodostuu Musiikki- ja Draamainstituutin musiikkipedagogi AMK tutkinnosta, johon tämä opinnäytetyö liittyy.

Aktiivinen toimimiseni musiikkileikkikoulujen ja sittemmin musiikkikoulun ja opiston eri vaiheissa mahdollistaa niiden toiminnan kehityksen tarkastelun myös sisältäpäin. Oma käytännön kokemukseni ja tietämykseni vaikuttaa tietenkin tapaan, jolla käsittelen aihetta, mutta mielestäni se on suuri etu, koska tässä tutkimuksessa kerron myös musiikinopetuksen perustamisen ja toiminnan vaikeuksista ja uhkatekijöistä.

Olen joutunut ratkaisemaan musiikkiopistotyössäni monia tilanteita kantapään kautta, ja suoranaista onneakin on ollut matkassa. Asikkalan seudun Musiikkiopiston perustaminen ja alkutaival ovat vain osittain noudattaneet kolmannessa luvussa määrittelemiäni musiikkikoulun perustamisen vaiheita; erityisesti rahoitus (tai sen puute) on pakottanut opiston henkilökunnan välillä venymään äärimmilleen. Vahva me-henki on kuitenkin kantanut pahimpien karikoiden yli. Opistossamme vallitsee hyvä ja avoin keskinäinen suhde opettajien, oppilaiden ja vanhempien kesken, ja olen myös pyrkinyt antamaan opettajille mahdollisimman vapaat kädet opetuksen suunnittelussa ja toteutuksessa.

3 MUSKARISTA KAIKKI ALKOI: OMAN KOULUNI HISTORIIKKI

Annos rohkeutta, riittävä määrä musiikinopintoja ja mielen paloa uuteen haasteeseen yhdistettynä ripaukseen luovaa hulluutta, siinä keitos, josta syntyi musiikin varhaiskasvatusopettaja Asikkalan Vääksyyn. Asikkalan kunta etsi vuonna 1986 perustamaansa musiikkileikkikouluun opettajaa. Olin aikaisemmin toiminut tanssinopettajana ja myös paikallisen voimisteluseuran lapsiryhmien ohjaajana. Toiminta lasten kanssa tuntui haastavalta ja mielenkiintoiselta, hain varhaiskasvatusopettajan paikkaa ja sain sen. Olin hyppäämässä tuntemattomaan, mutta äärimmäisen mielenkiintoiseen maailmaan. Lähin toiminnassa oleva musiikkileikkikoulu oli Lahden konservatoriossa (silloisessa Päijät-Hämeen konservatoriossa), johon Sinikka Hyytiäinen-Kesävuori oli luonut ainutlaatuisen, uraauurtavan musiikkileikkikoulutoiminnan Suomessa.

Opetuksessa käytettiin (ja käytetään edelleen) Kodaly-metodiikkaa, jonka Sinikka Hyytiäinen ja Eero Hakkarainen olivat tuoneet Unkarista Suomeen. Sain luvan tutustua konservatorion opetukseen, ja minusta tulikin muutamaksi vuodeksi vakiovierailija kymppikerroksen muskariluokkaan.

3.1 Riitan muskari



Kuva 1. Riitan muskarin logoa käytettiin muun muassa tiedotteissa ja collegepaidoissa.

Aloitin musiikkileikkikouluopetuksen Asikkalassa kansalaisopiston tiloissa edellä kuvatuista lähtökohdista. Muskaritoiminnasta tuli muutamassa

vuodessa varsin suosittua, mutta Asikkalan kunta ei suostunut toiminnan laajentamiseen. Tein varsinaisen hypyn tuntemattomaan: sanoin työsuhteeni irti ja perustin omalla toiminimelläni Riitan muskarin. Kansalaisopisto tarvitsi omat tilat itselleen, ja syksyllä 1988 Riitan muskari muutti Vääksyn nuorisotilan vintille. Vaarallisen jyrkkiä portaita noustiin kapeaan opetustilaan, jonka ainoana ilmanvaihtona toimi pieni ikkuna. Opetustunteja oli peräkkäin monta, ja tilan huoneilma oli loppuillasta taatusti saksilla leikattavan sakeaa. Siitä huolimatta oppilaita riitti, ja muskariin piti palkata ensimmäiset ulkopuoliset opettajat.

3.2 Padasjoen ja Lammin muskarit

Muskarit olivat siis huonoista tilaolosuhteistaan huolimatta hyvin suosittuja, ja minua pyydettiin opettamaan myös Lammille ja Padasjoelle. Tilat järjestyivät Konnarin ja Kullasvuoren kouluista, eivätkä kunnat laskuttaneet tiloista. Sain edelleen kuunnella Päijät-Hämeen konservatorion muskareita, mutta hakeuduin myös Sibelius-Akatemian varhaiskasvatuksen täydennyskoulutukseen ja ajoin tätä varten viikonloppuisin joko Helsinkiin tai Seinäjoelle.

Kouluttajina toimivat mm. Ritva Ollaranta ja Maija Simojoki, ja he paneutuivat opettamiseemme valtavalla innolla, tietämyksellä ja kokemuksella.

Koska olin Tampereen musiikkiopistosta saanut vain teoriaopintoja, aloitin säveltäpailun opinnot alusta. Tein peruskurssit uudelleen ja jatkoin I solffan ja teorian kertausta sekä kenraalibassoa Päijät-Hämeen konservatorion tunneilla. Lauluopinnot aloitin Lahden Musiikkiopistossa, jossa suoritin tutkinnot C-kurssiin saakka.

3.3 Toimitilat muuttuivat jatkuvasti

Muskari muutti taas Vääksyssä ja tällä kertaa Vääksyn Kalmarin huvilalle. Ryhmät olivat edelleen täysiä, ja ensimmäistä kertaa oppilaiden vanhemmat ryhtyivät pohtimaan myös jatko-opetusta muskarin jälkeen.



Kuva 2. Ahtaista tiloista huolimatta Vääksyn nuorisotalon vintillä koettiin musiikin tekemisen iloa.

Musiikkileikkikoulu muutti vuonna 2000 jälleen Asikkalassa: nyt sille osoitettiin tilat entisen ammattikoulun alakerrasta. Musiikkikoulutoiminta Lammilla ja Padasjoella jatkui entisellään, ja opetuksen rinnalle saatiin myös soitinvalmennusryhmiä pianossa, kitarassa, kanteleessa ja harmonikassa. Lukuvuonna 2001-2002 musiikkileikkikoulu vielä kerran vaihtoi toimipaikkaa: nyt muutettiin jälleen opistotalolle, tällä kertaa yläkerran musiikkiluokkaan. Syksyllä 2002 muskari joutui muuttamaan sieltäkin, ja syys lokakuu 2002 toimittiin Vääksyn yhteiskoulun alakerran luokassa.

3.4 Asikkalan musiikkikoulu



Kuva 3. Asikkalan Musiikkikoulun logo näytti näin tyylikkäältä.

Asikkalan Musiikkikoulun perustamisvaiheet ja kehitys tapahtuivat vähitellen vaihe vaiheelta, koska aikomukseni ei aluksi ollut perustaa musiikkikoulua muskarin jatkeeksi.



Kuva 4. Musiikkikoulussa aloitti vuonna 1994 opintonsa kahdeksan huilistia ja viisi pianistia.

Sinnikkäiden vanhempien aloitteesta perustettiin kuitenkin vuonna 1994 Asikkalan Musiikkikoulu, ja perusasteen opinnot aloitti kahdeksan huilistia ja

viisi pianistia. Lisäksi käynnistettiin säveltapailu- ja teoriaopetus. Koska omia tiloja ei ollut, pääaineopetukseen saatiin tilat Vääksyn koululta. Asikkalan kunta ilmoitti heti, ettei se tule antamaan taloudellista tukea uudelle musiikkikoululle. Koska lukukausimaksut olivat ainoa tulolähde koululle, lukukausimaksuksi määriteltiin 1500 markkaa. Maksu oli selvästi korkeampi kuin ympäristökunnissa annettavan musiikkiopetuksen hinta, mutta omalla paikkakunnalla toimivalle musiikkikoululle tuntui olevan alusta asti suuri tilaus.

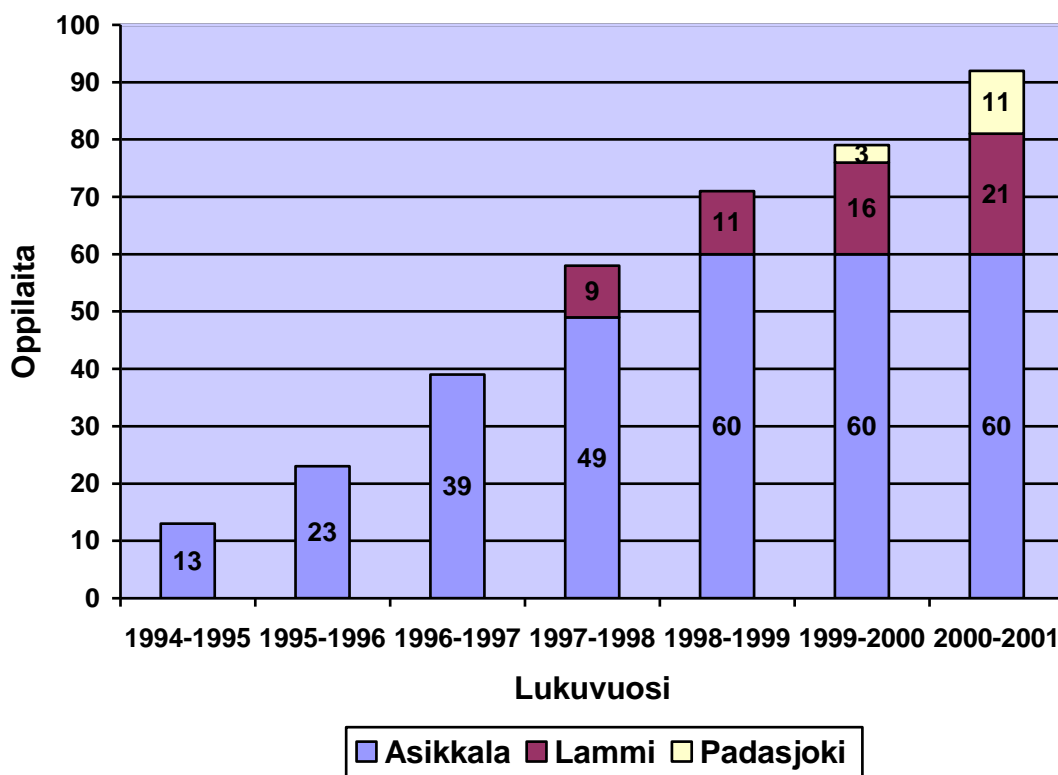


Kuva 5. Vuotta myöhemmin meitä oli jo näin monta!

Vuotta myöhemmin 24.9.1995 perustettiin Asikkalan Musiikkikoulun Kannatusyhdistys ry, ja samana vuonna käynnistyi myös viuluopetus, jossa aloitti kaksi oppilasta. Piano-oppilaita aloitti kymmenen ja huiluoppilaita yksitoista. Seuraavana vuonna pianon, viulun ja huilun rinnalle tuli uutena soittimena harmonikka. Klassisen laulunkin siemen oli jo itämässä laulukurssin muodossa, ja myös lastentanssiryhmä käynnistyi. Oppilasmäärä kasvoi huimasti: yhteensä viiteenkymmeneenkahteen! Lukuvuonna 1997-1998 opetus

vietiin myös Lammille (Konnarin koulu), jossa aloitti yhdeksän pianistia. Asikkalan opetuspisteessä aloitettiin klassisen kitaran ja laulun opetus, ja oppilaita oli jo 70. Lammin opetuspiste sai seuraavana vuonna myös viuluopetuksen, ja oppilasmäärä musiikkikoululla kasvoi entisestään. Lukuvuonna 1998-1999 ensimmäiset padasjokelaiset oppilaat aloittivat soitonopiskelun Asikkalan Musiikkikoulussa, ja kolmen kunnan alueella toimiva musiikkioppilaitos oli maantieteellisesti valmis.

Oppilasmäärä musiikkikoulussa



Kuvio 1. Oppilasmäärän kehitys vuodesta 1994 vuoteen 2001, jolloin sopimukset taiteen perusopetuksen antamisesta tehtiin Asikkalan, Lammin ja Padasjoen kuntien alueella.

3.5 Sopimukset kuntien kanssa taiteen perusopetuksen antamisesta

Lukuvuodesta 2000-2001 tuli seuraava merkittävä vuosi musiikkikoulutoiminnan historiassa. Kolme kuntaa: Asikkala, Lammi ja Padasjoki, solmivat Asikkalan Musiikkikoulun kanssa sopimuksen taiteen perusopetuksen antamisesta musiikissa. Sopimuksessa määriteltiin muun muassa opetustilat, opetussuunnitelma, rahoitus ja opettajat. Samalla määriteltiin myös yhden oppilaspaikan hinnaksi 300 € oppilasta kohti, ja musiikkikoulu alkoi siis saada kunnilta myös rahallista tukea.

3.6 Ensimmäiset omat tilat

Asikkalan Musiikkikoulu sai vihdoinkin omat fyysiset tilat Anianpellon koulun päädyistä 2.11.2002. Asikkalan kunta remontoi tilat musiikkikoulun tarpeiden mukaan, ja omaan toimitilaan saatiin musiikkileikkikoululuokka, yksi pieni opetusluokka sekä toimistotila. Tilat eivät tietenkään riittäneet koko koulun käyttöön, mutta esimerkiksi oman osoitteen saaminen antoi musiikkikoululle lisää arvostusta ja uskottavuutta. Vuonna 2002 hyväksyi Suomen musiikkioppilaitosten liitto (SML) Asikkalan Musiikkikoulun jäsenekseen, mikä tietenkin oli myös valtava tunnustus koulun toiminnalle.

Myös paikallisella taholla koulu sai tunnustusta: koulun johtaja sai paikallisen Päijät-Häme lehden vuoden 2002 Antti-patsaan tunnustuksena asikkalalaisen kulttuurin kehittämisestä.

3.7 10-vuotias Asikkalan Musiikkikoulu – Asikkalan Musiikkikoulusta Asikkalan seudun Musiikkiopistoksi

Lukuvuonna 2004-2005 käynnistyi ennätysmäärä soitinvalmennusryhmiä. Pianovalmennuksen rinnalla aloittivat viuluvalmennus, kitaravalmennus, harmonikkavalmennus ja lyömäsoitinvalmennus. Suuri ilonaihe oli myös vuoden 2004 tilinpäätös, joka monien tappiollisten vuosien jälkeen vihdoin saatiin positiiviseksi. Kulunut lukuvuosi huipentui koulun 10-vuotisjuhlaan Asikkala-salissa Vääksyssä. Juhlan myötä muutettiin Asikkalan Musiikkikoulun nimi Asikkalan seudun Musiikkiopistoksi. Asikkalan kulttuurilautakunta päätti myöntää Vuoden kulttuuriteko tunnustuksen musiikkikoulun johtajalle Riitta Koskenkankaalle, ja tunnustus luovutettiin musiikkikoulun 10-vuotisjuhlatilaisuudessa.



Kuva 6. Iloisia viuluvalmennusoppilaita.

3.8 Vaikea taloudellinen tilanne

Sanallinen tunnustus monivuotisesta työstä on tietenkin tavattoman tärkeää ja kannustavaa, mutta musiikkiopiston taloudelliseen tilanteeseen se ei tuonut

ratkaisua eikä helpotusta. SML:n suosituksen mukaan oppilasmaksujen olisi pitänyt olla 20-30 % kokonaisbudjetista, mutta koska valtionapu puuttui opistolta kokonaan, oppilasmaksut olivat noin 80% budjetista. Rahoitus riitti siis vain perusopetukseen, eikä esimerkiksi minkäänlaista yhteissoittoa tai kalustohankintoja voitu suunnitella. Alkoi pitkä ja uuvuttava tie valtionavun saamiseksi. Opiston johtaja kävi neuvotteluja eduskunnassa opetusministerin erityisavustajan kanssa tammikuussa 2005, mutta neuvottelut eivät tuoneet toivottua tulosta.

Seuraavana vuonna opiston johtaja ja johtokunnan puheenjohtaja tapasivat opetusministeriön ylitarkastaja Tiina Kavilon, mutta nämäkään neuvottelut eivät tuoneet toivottua lopputulosta.

Musiikkiopisto haki kuitenkin sitkeästi joka vuosi harkinnanvaraista valtionapua, ja joka kerta sai myös saman vastauksen: ”Ottaen huomioon käsittelyssä olleiden hakemusten tärkeysjärjestyksen ja tarkoituksen sekä käytettävissä olevat määrärahat, Opetusministeriö ei ole voinut myöntää hakemaanne avustusta.” (Kavilo 2003.)

3.9 Harkinnanvarainen valtionapu

Vuonna 2010 harkinnanvaraisen valtionavun hakumenettely muuttui. Valtionapua haettiin nyt Opetushallitukselta, joka edellytti musiikkioppilaitosten toiminnasta huomattavasti tarkempia ja yksityiskohtaisempia tietoja kuin aikaisemmin. Asikkalan seudun Musiikkiopisto onnistui nyt vihdoinkin pääsemään harkinnanvaraisen valtionavun piiriin, kun Opetushallitus myönsi sille 10.000 euron avustuksen. Vaikka summa ei ollutkaan iso, merkitsi se muun muassa sitä, että Opetushallitus vihdoinkin monen vuoden jälkeen tunnusti ASMO:n olemassaolon ja ansiot.

Koska harkinnanvarainen avustus on vain yksivuotinen, mietittiin tarkkaan, mihin rahat käytettäisiin: opistolle perustettiin kuoro, musiikkileikkikoululle hankittiin laattasoittimia ja muuta välineistöä ja opistolle hankittiin myös sähköpiano ja lyömäsoitinkalustoa.



Kuva 7. Opetushallituksen avustuksella hankittiin opistolle mm. marimba.

Vuonna 2011 musiikkiopisto sai jälleen hakemansa 10 000 euron avustuksen. Nyt käynnistettiin yhteissoitto- ja kamarimusiikkikokoonpanot ja kuorotoiminta tietenkin jatkui. Opiston toimiston kalustoa uusittiin hankkimalla uusi tietokone ja tulostin, ja myös soitinkalustoa hankittiin lisää.

Tätä opinnäytetyötä kirjoitettaessa Opetushallituksen harkinnanvaraisen valtionavun haku aika on jälleen ollut käsillä. Musiikkiopisto on jättänyt taas hakemuksensa, mutta nyt myös vakavasti harkitaan lakisääteisen, tuntiperusteisen valtionavun anomista vuonna 2013.



Kuva 8. Helmi ja Milla soittavat yhdessä kamarimusiikkia.

3.10 Musiikkioppilaitoksen toiminnan merkitys kunnille

Oman kunnan alueella toimivalla musiikkioppilaitoksella on suuri merkitys sekä kunnalle että asukkaille. Esimerkkinä käyttämäni Asikkalan seudun Musiikkiopiston toiminta on tuonut paljon positiivista palautetta.

Kuntien lapsiperheet ovat saaneet musiikkileikkikoulu- sekä soitin- ja lauluopetusta omalla paikkakunnallaan, eikä palveluja ole tarvinnut lähetä hakemaan toiselta paikkakunnalta. Musiikkiopistotoiminnalla on myös näkyvä merkitys kunnan kulttuurielämän kehittäjänä ja ylläpitäjänä.

Asikkalan ja Padasjoen kuntien sivistystoimenjohtaja Juha Leppialho arvioi perustamani musiikkioppilaitoksen merkitystä.

Hän jakaa pienen kunnan musiikkiopiston merkityksen kahteen osaan.

Ensimmäiseksi hän korostaa musiikkiopiston imagomerkitystä: ”Pienellä kunnalla on hyvin rajalliset mahdollisuudet itse tuottaa kulttuuripalveluita. Kulttuuripalvelut jäävät valtaosin yksityisten toimijoiden vastuulle. Tapahtumat ja tilaisuudet ovat kunnalle ja kuntalaisille iso osa paikallisen identiteetin kehittämisessä.

Institutionaaliset laitokset kuten musiikkiopisto ovat jopa elintärkeitä. Ne luovat pysyvää kulttuurielämää kuntaan,

houkuttelevat uusia asukkaita ja lisäävät oman väestön hyvinvointia.”

Tästä hän pääseeikin helposti toiseen merkitykseen, jota hän haluaa korostaa:

”Musiikkiopiston olemassaolo ja toiminta lisäävät tärkeän kohderyhmän lasten ja nuorten hyvinvointia. Musiikki sekä harrastuksena että tapahtumina ovat tärkeä osa lasten ja nuorten kasvua ja elämää. Oman kunnan musiikkiopisto voi suoraan vaikuttaa molempiin.

En voi ylikorostaa kansalaisaktiivisuuden merkitystä kulttuuripalveluiden tuottajana. Haastavaa on turvata toiminnan taloudelliset edellytykset sekä löytää aktivoita ne ihmiset, jotka toimintaa pyörittävät ja kehittävät; eli löytää ne taiteellista paloa omaavat ihmiset, jotka toimintaan kykenevät täysin rinnoin sitoutumaan.” (Leppialho, 2012.)

4 MITEN MUSIIKKIKOULU PERUSTETAAN

4.1 Yleisiä asioita

Kun musiikkikoulutoiminta aloitetaan, sille perustetaan jokin toimielin, joka vastaa koulun toiminnasta. Toimielin voi olla vaikkapa vanhempainyhdistys tai kannatusyhdistys. Esimerkiksi minun kouluni osalta Asikkalan Musiikkikoulun vanhempainyhdistys perustettiin 15.11.1994, ja vanhempainyhdistys muuttui Asikkalan Musiikkikoulun kannatusyhdistys ry:ksi 24.9.1995.

Kuka sitten voi perustaa yhdistyksen? Yhdistyksen voi perustaa vähintään kolme luonnollista henkilöä tai oikeustoimikelpoista yhteisöä. Luonnollisten henkilöiden tulee olla vähintään 15 vuotta täytäneitä ja sääntöjen mukaan äänioikeutettuja jäseniä.

Käytännössä perustaminen tapahtuu perustamiskokouksessa, jossa noudatetaan kokousmenettelyn yleisiä periaatteita, valitaan puheenjohtaja ja sihteeri sekä taloudenhoitaja ja kaksi pöytäkirjan tarkastajaa. Kokouksista tehdään pöytäkirjat. Perustamiskokous on se kokous, jossa päätetään yhdistyksen perustamisesta. Samalla kertaa hyväksytään yhdistykselle nimi ja säännöt, sovitaan jäseniksi liittymistä ja tehdään perustamiskirja, jossa ovat edellä mainitut asiat. Neuvoa perustamiskirjaan ja sääntöjen muotoiluun löytyy muun muassa verohallinnon Internet-sivuilta.

Perustamiskirja on päivättävä sille päivälle, jolloin perustamiskokous pidetään. Vähintään kolmen jäseneksi liittyvää ja yhdistyksen äänioikeutettua allekirjoittavat sen. Perustamiskirjaan liitetään säännöt ja sen jälkeen yhdistykselle haetaan virallinen lupa. (Patentti- ja rekisterihallituksen Internet-sivut.)

Musiikkikoululla voi olla myös kannatusyhdistys. Kannatusyhdistyksen tehtävänä on kaikenlainen musiikillinen toiminta musiikkiopiston ja sen oppilaiden hyväksi. Yhdistyksen jäseneksi voi liittyä maksamalla jäsenmaksun,

joka määritellään syyskokouksessa. Jäsenenä voi olla yksityinen henkilö tai oikeuskelpoinen yhteisö tai säätiö.

Yhdistyksen asioita hoitaa johtokunta, johon kuuluvat syyskokouksessa valitut puheenjohtaja ja säännöissä määritelty määrä johtokunnan jäseniä ja varajäseniä. Johtokunta valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan, sihteerin, taloudenhoitajan ja muut tarvittavat toimihenkilöt.

4.2 Musiikkikoulun perustamisen vaiheet

Musiikkikoulun perustamisessa on neljä eri vaihetta: valitaan henkilöstö, etsitään toimitilat, hankitaan riittävä opetusvälineistö ja laaditaan realistinen rahoitussuunnitelma.

Henkilöstön valitseminen alkaa siitä, että johtokunta palkkaa musiikkiopiston johtajan ja ottaa ja erottaa hänen esityksestään muut toimihenkilöt.

Musiikkitoiminnalle tulee löytää asianmukaiset tilat joko vuokraamalla omaa toimitilaa tai neuvottelemalla tiloista esimerkiksi paikallisten koulujen kanssa. Toimitiloja on usein ongelmallista löytää, ja monesti tilat ovat aluksi hajallaan eri kouluilla tai päiväkodeissa. Toiminnan vakiintuessa sopivien toimitilojen löytyminenkin helpottuu.

Opetusvälineistön tulee olla asianmukainen. Välineistö hankitaan joko musiikkiopiston omistukseen tai lainataan kouluilta tai muilta tahoilta. Opetusvälineistö on toiminnan alkaessa harvoin riittävä, esimerkiksi musiikkileikkikoulussa joudutaan usein tyytymään vain välttämättömpään. Opetustoiminnan myötä kokemus siitä, millaiset välineet ovat tarpeellisia selkenee, jolloin mahdollisten virheinvestointienkin vaara pienenee.

Musiikkiopistotoiminnalle laaditaan budjetti, joka hyväksytään yhdistyksen syyskokouksessa. Budjetissa otetaan mahdollisimman totuudenmukaisesti huomioon toiminnasta koituvat tulot ja menot. Budjetti tehdään

kalenterivuodeksi kerrallaan, ja sen laatimisessa tulee käyttää opiston kirjanpitäjää tai tilitoimistoa. Sovitaan rahallinen tuki niiden kuntien kanssa, joiden alueella musiikkiopisto toimii. Tuen edellytyksenä on sopimus taiteen perusopetuksen antamisesta musiikkiopiston toimialueella.

Tämän jälkeen haetaan Opetushallituksen myöntämää harkinnanvaraista tai tuntiperusteista valtionapua. Valtionavun saaminen ei ole itsestäänselvyys, joten budjetti tulee laatia niin, että opetuksesta koituvat tulot ja menot ovat tasapainossa ilman valtionapuakin. Voidaan miettiä myös muita mahdollisia rahoitusmuotoja. Johtokunnan rinnalle kannattaa perustaa vanhempainyhdistys, joka vastaa esimerkiksi arpajaisten tai maksullisten konserttien järjestämisestä.

4.3 Opetussuunnitelman laatiminen

Musiikkiopistolle laaditaan opetussuunnitelma, jonka tulee noudattaa Opetushallituksen vahvistamia opetussuunnitelman perusteita (Suomen musiikkioppilaitosten liiton Internet-sivut). Perusteissa mainitaan seuraavat asiat:

- Taiteen perusopetuksen tehtävä, arvot ja yleiset tavoitteet
 - Musiikin laajan oppimäärä tehtävä, arvot ja yleiset tavoitteet
- Opetuksen toteuttaminen
 - Oppimiskäsitys
 - Opiskeluympäristö
- Opetuksen rakenne ja opintojen laajuus
 - Opetuksen rakenne
 - Opetuksen laajuus
- Tavoitteet ja keskeiset sisällöt
 - Musiikin varhaiskasvatus
 - Musiikin perustaso
 - Musiikkiopistotaso
 - Aikuisten opetus
 - Oppimäärän ja opetuksen yksilöllistäminen

- Arviointi
 - Arvioinnin tehtävät
 - Oppilasarviointi
- Todistukset
 - Todistusten sisältö (perustason päättötodistus, musiikkiopistotason päättötodistus)
- Opetussuunnitelma
 - Opetussuunnitelman laadinta
 - Opetussuunnitelman sisältö
- Opetuksen järjestäminen
 - Varhaisiän musiikkikasvatus
 - Musiikin perustaso
 - Musiikkiopistotaso
 - Lisäopetus
 - Opetuksen osa-alueita
 - (Suomen musiikkioppilaitosten liiton Internet-sivut.)

4.4 Perustamisvaiheen haasteita: mihin pitää varautua

Lapsilla ja nuorilla on oikeus taiteen perusopetukseen jokaisessa kunnassa. Kuntien riittävä rahallinen tuki ei kuitenkaan ole itsestään selvyys, ja toimintansa aloittavan musiikkiopiston tulee määritellä esimerkiksi oppilasmaksut riittävän korkeiksi. Opetushallituksen myöntämää harkinnanvaraista valtionapua haki 31 oppilaitosta vuonna 2011 ja jaettava rahamäärä oli 127 000 euroa, joten läheskään kaikki hakijat eivät saaneet avustusta. Harkinnanvaraista valtionapua myönnetään vain yhdeksi vuodeksi kerrallaan ja haettaessa on varauduttava myös siihen, että tuki myönnetään

vasta usean hakukerran jälkeen. Harkinnanvaraisen valtionavun saamisen edellytyksenä on, että musiikkioppilaitos saa tukea myös toimialueidensa kunnilta ja antaa taiteen laajaa perusopetusta toimialueillaan.

Tukea voi hakea myös opetusministeriön myöntämän järjestämisluvan kautta. Suomessa oli lukuvuonna 2007-2008 yhteensä 465 taiteen perusopetusta järjestävää oppilaitosta. Näistä toimi 123 opetusministeriön myöntämällä järjestämisluvalla. (Koramo 2008.)

Perustettavan musiikkiopiston kannattaa myös hakea Suomen Musiikkioppilaitosten liiton (SML) jäsenyyttä, koska se pyrkii ajamaan jäsenoppilaitostensa etuja. SML määrittää jäsenkriteerinsä sivuillaan. (Suomen musiikkioppilaitosten liiton Internet-sivut.)

5 POHDINTA

Suomen ensimmäinen musiikkiopisto perustettiin Helsinkiin vuonna 1882. Musiikkiopisto nimettiin Helsingin musiikkiopistoksi. Vuonna 1924 musiikkiopiston nimeksi muutettiin Helsingin konservatorio, ja lopulta laitos nimettiin Sibelius-Akatemiaksi vuonna 1939. (Kuukka 2011.)

Musiikkiopistotoiminta ja sitä myötä lasten ja nuorten musiikin harrastaminen alkoi 1950-luvulla kasvaa. Myös koulut huomasivat musiikillisen kehityksen, ja tuli tarve alkaa uudistaa koulujen musiikinopetusta. Vuoden 1952 opetussuunnitelmassa pääpaino oli kuitenkin laulunopetuksessa; olihan oppiaineen nimi vielä 1950-luvulla laulu. 1950-luvulta voidaan katsoa alkaneeksi niin sanottu murrosvaihe musiikinopetuksen historiassa. (Siliämaa, 2011.)

Suomen musiikkioppilaitosten liitto (SML) perustettiin vuonna 1956, ja alkuperäiset tehtävät eli musiikkioppilaitosten yhteistyön ja opetuksen valtakunnallinen kehittäminen ovat edelleenkin liiton päätehtäviä. Nykyään musiikkioppilaitosten liittoon kuuluu yli sata musiikkioppilaitosta, ja sen tehtävänä on toimia myös suomalaisen musiikkikasvatusjärjestelmän tukipilarina, edistää musiikkioppilaitosten taiteellista ja ammatillista tasoa sekä valvoa musiikkioppilaitosten etuja maan musiikki- ja kulttuuripolitiikassa. Lisäksi SML hoitaa ja kehittää alan kansainvälisiä yhteyksiä. (Suomen musiikkioppilaitosten liiton Internet-sivut.)

1950-luvulla suomalainen musiikkikasvatus sai myös uuden ulottuvuuden, kun ensimmäiset musiikkileikkikoulut aloittivat toimintansa, ja musiikin varhaiskasvatuksesta tuli varsin pian olennainen osa koko musiikkikasvatusjärjestelmää. Musiikin varhaiskasvatus on johdonmukaista ja suunniteltu niin, että se etenee rakentaen aikaisemmin opitun pohjalle. Se lähtee lasten omista edellytyksistä ja etenee heidän ehdoillaan. Varhaisiän musiikkikasvatuksesta on hyötyä myös luku- ja kirjoitustaidon kehittymiselle; lorujen ja pienten laulujen avulla opitaan rytmiikan perusasiat eli syke,

sanarytmi ja helpot muotorakenteet. Koska kaikki asiat opitaan kuuntelun avulla, lapsi oppii hyvin tarpeelliset taidot: hiljentymisen, kuuntelun ja keskittymisen taidot, jotka ovat keskeisessä asemassa muun muassa, kun lapsi aloittaa koulun.



Kuva 9. Muskari antaa onnistumisen elämyksiä.

Varhaisiän musiikkikasvatus tukee myös oivallisesti lapsen luovuutta ja itsetunnon kehitystä. Musiikkituokioissa koetaan iloa ja onnistumisen hetkiä ja opitaan hyväksymään ja ottamaan huomioon myös muut ryhmän jäsenet. Näin luodaan pohja lapsen empatiakyvyn kehittymiselle. Koska ryhmässä usein käytetään esilaulajan ja ryhmän vuorottelua, myös arka lapsi uskaltautuu mukaan ja oppii, että musiikki on yksinkertaista, hauskaa ja helppoa.

Musiikin varhaiskasvatus musiikkileikkikoulujen muodossa antaa koko musiikkikasvatusjärjestelmälle upean pohjan, jolta on hyvä ponnistaa ylöspäin. Vaikka musiikkiharrastus jatkuukin yksilöopetuksena musiikkileikkikoulun ja mahdollisen soitinvalmennuksen jälkeen, pitää opetuksessa edelleen säilyttää

lapsen ja nuoren luovuus ja musiikin tekemisen ilo. Opettajilla on tässä hyvin vastuullinen tehtävä: vaikka opetus musiikkioppilaitoksissa onkin tasolta toiselle etenevää, jokaisen lapsen ja nuoren tulee saada edetä harrastuksessaan hänelle sopivalla aikataululla.

Musiikin harrastus kehittää lapsen ja nuoren omaa aktiivisuutta, pitkäjänteisyyttä ja halua ponnistella saavuttaakseen parempia tuloksia. Suomalainen musiikkikasvatusjärjestelmä on yksi kansallisen kulttuurimme ylpeyden aiheista. Se on tehokas, ainutlaatuinen ja maailmalla arvostettu. Musiikkioppilaitosten tehtävä on ylläpitää ja vahvistaa tätä korkealaatuista toimintaa. Vuoden 1999 alusta musiikkioppilaitokset liitettiin taiteen perusopetuksen lain piiriin. Siinä määritellään taiteen perusopetuksen piirissä oleva musiikinopetus tasolta toiselle eteneväksi lapsille ja nuorille suunnatuksi opetukseksi, joka antaa myös valmiuksia hakeutua ammatilliseen ja korkeasteen koulutukseen. (Suomen musiikkioppilaitosten liiton Internet-sivut.)

Mielestäni musiikkiopistojärjestelmällä on myös suuri merkitys opiskelun jatkuvuuden kannalta. Kun lapsi tai nuori on saanut opiskelupaikan musiikkioppilaitoksessa, hän voi opiskella valitsemaansa instrumenttia, kunnes on täyttänyt 20 vuotta. Senkin jälkeen hän voi jatkaa opintojaan niin sanotulla avoimella osastolla. Musiikkiopistojärjestelmä siis takaa opintojen jatkuvuuden ja avaa ovia opiskelijalle hänen niin halutessaan aina ammattiopintoihin saakka.

Uuden musiikkiopiston tai koulun perustamista kannattaa kuitenkin harkita tarkasti. Jos opetustoiminta kyetään järjestämään esimerkiksi yhden muusikkoperheen tai omistajien voimin, kustannukset on mahdollista pitää hyvinkin kohtuullisina. Yhdenkin ulkopuolisen opettajan palkkaaminen muuttaa kokonaisbudjettia ratkaisevasti. Silloin mukaan tulevat työehtosopimusten noudattaminen, palkat, palkkojen sivukulut, eläkemaksut jne.

Olen tässä tutkimuksessani käsitellyt musiikkioppilaitoksen perustamista ja toimintaa sekä yleisellä tasolla että käyttäen esimerkkinäni Riitan muskaria, Asikkalan Musiikkikoulua ja Asikkalan seudun Musiikkiopistoa. Oman kokemukseni perusteella esitän seuraavaksi toivomuksia kuntien päättäjäille ja Opetushallitukselle.

Yksityisen musiikkioppilaitoksen perustamiseen ja toimintaan liittyy aina haasteita, joista rahoitus on ehdottomasti suurin. Olen toimiessani nyt lähes kaksikymmentä vuotta yksityisen musiikkioppilaitoksen johtajana tuntenut itseni vähintään yhtä paljon yritysjohtajaksi kuin osaksi musiikkiopiston opetuksellista toimintaa. ”Mistä rahaa” - kysymys on noussut vähintään yhtä suureksi kuin esimerkiksi opetuksen tarjonta tai tavoitteet. Uskon, että kaikki musiikkioppilaitokset, jotka eivät kuulu Opetushallituksen tuntiperusteisen valtionavun piiriin, kamppailevat saman kysymyksen äärellä.

Konkreettisia toivomuksiani ovat seuraavat. Musiikkioppilaitosten kokonaismenoista valtion tuen pitää olla noin 49 %, kuntien osuuden 34 % ja oppilasmaksujen 17 %. Esimerkkinä käyttämäni Asikkalan seudun Musiikkiopiston toiminnan vakiintuminen ja laajentuminen ovat olleet suoraan verrannollisia saamaamme arvostukseen ja rahalliseen tukeen. Olemme kuitenkin vielä kaukana yllämainitsemistani prosenttiluvuista. Erityisesti valtion tuki on riittämätön verrattuna SML:n asettamiin tukiprosentteihin.

Jotta musiikkioppilaitos pääsee lakisääteisen valtionavun piiriin, sillä pitää olla riittävä määrä virkoja tai toimia sekä päätoimisia opettajia. Vastaperustetulla oppilaitoksella tuskin on mahdollisuus tämänkaltaiseen opettajajoukkoon, joten ensimmäinen ongelmatilanne on valmis. Nykyinen käytäntö, jossa anomus lakisääteisen valtionavun piiriin pääsystä maksaa tuhansia euroa, oli päätös sitten myönteinen tai kielteinen, tuntuu myös vähintäänkin kohtuuttomalta. Olisiko Opetushallituksella mahdollisuus ennakkoon määritellä kunkin uuden musiikkioppilaitoksen kohdalla, onko opiston mahdollista nykyisillä toimintaresursseillaan päästä tuen piiriin? Ja voisiko uusi oppilaitos saada

ohjeistusta, mihin kannattaa kiinnittää erityisesti huomiota toiminnassaan, jotta se ylittäisi tuen piiriin?

Muuttaisin myös valtionavun anomisen ja maksamisen aikataulua. Nykyisessä menettelyssä hakemus jätetään maaliskuun loppuun mennessä, ja päätös kuluvan vuoden avustuksesta tulee touko- kesäkuussa, jolloin noin puolet toiminnan kalenterivuodesta on jo kulunut. Myönnetty avustus tulee siis käytännössä käyttää puolessa vuodessa eli kuluvan vuoden loppuun mennessä. Jos päätös avustuksen saamisesta tulisi jo vuoden alussa, voisi musiikkioppilaitos jaksottaa saamansa avustuksen koko kalenterivuodelle nykyisen puolen vuoden sijaan.

Viime vuosina varsinkin suuret kansalaisopistot ovat esittäneet voimakkaasti halunsa tulla musiikkioppilaitosten rinnalle antamaan taiteen laajaa perusopetusta musiikissa. Mielestäni syntynyt tilanne on uhka musiikkioppilaitosten toiminnalle. Musiikkiopistoilla on vuosikymmenien kokemus ja Suomen musiikkioppilaitosten liiton luoma järjestelmä, johon opetus tukeutuu.

Musiikkioppilaitoksissa on myös yksinomaan tätä tarkoitusta varten nimetty johtokunta, joka toimii oppilaitoksen opettajien ja henkilökunnan tukena. Kaikenlainen vuorovaikutus ja tiedonkulku toimii hyvin, koska organisaatio on luotu vain tätä tarkoitusta varten.

Isoissa kansalaisopistoissa opetuksen tarjonta on valtavaa, eikä yksittäiseen osa-alueeseen, musiikin laajan oppimäärä opettamiseen, ehkä ole mahdollista paneutua musiikkioppilaitosten tavalla. Kansalaisopiston päätoimipaikka on usein sijoitettu kaupunkiin, ja maaseutukunnan sivupisteessä opiskeleva lapsi ja hänen vanhempansa eivät saa kokonaiskuvaa oppilaitoksesta ja sen toiminnasta. Tärkeä ”me-henki” jää puuttumaan, eivätkä ryhmätunnit (musiikin perusteet, yhteissoitto, kuoro ja niin edelleen) toimi riittävän tehokkaasti.

Kansalaisopistojen kurssitarjonta päätetään jo paljon ennen seuraavan toimikauden alkua, eikä sitä ole mahdollista muuttaa sen jälkeen. Edustamani pienen musiikkioppilaitoksen suuri etu on sen toiminnan joustavuus: esimerkiksi uusia musiikkileikkikouluryhmiä voidaan perustaa kysynnän mukaan vaikkapa kesken lukuvuoden. Pienellä paikkakunnalla toimiminen mahdollistaa myös ihmisläheisen palvelun, jossa pystytään ottamaan huomioon opiskelijoiden, heidän vanhempiansa ja opettajien tarpeet.

Kansalaisopistot pystyvät sen sijaan menestyksellisesti kilpailemaan opetuksen hinnassa varsinkin yksityisen musiikkioppilaitoksen kanssa. Nykyisessä tilanteessa yksityisessä musiikkioppilaitoksessa opiskelusta uhkaa pahimmillaan tulla varakkaiden perheiden lasten harrastus, josta vähävaraisen perheen lapsi jää paitsi. Siksi onkin erittäin tärkeää säilyttää lukukausimaksujen kohtuullinen taso, ja tässä Opetushallituksen ja kuntien rahoitusosuudet ovat avainasemassa.

Suomen musiikkioppilaitosten liiton toiminnanjohtaja Timo Klemettinen kommentoi ja vertaa musiikkioppilaitosten ja kansalaisopistojen välistä opetusta:

”Taiteen perusopetuksella ja vapaalla sivistystyöllä on molemmilla oma tärkeä koulutustehtävä suomalaisessa musiikkikasvatusjärjestelmässä. Taiteen perusopetus on lähinnä lapsille ja nuorille suunnattua tavoitteellista musiikkikasvatusta ja sen tehtävänä on mm. tarjota valmiuksia alan ammatillisiin opintoihin, kun taas kansalaisopistoissa tarjottava vapaa sivistystyö on pääasiassa aikuisille suunnattua musiikkikasvatusta, joka tukee musiikin elinikäistä harrastamista.

”Kansalaisopistot voivat niin halutessaan tarjota myös taiteen perusopetusta, jolloin opetuksen tulee noudattaa taiteen perusopetuksesta säädettyjä lakeja ja opetussuunnitelman perusteita sekä täyttää sekä laajuudeltaan että laadultaan taiteen perusopetukselle asetetut tavoitteet. Kansalaisopistoille laissa asetettujen tavoitteiden valossa yleisen oppimäärä mukainen musiikin taiteen

perusopetus sopii kansalaisopistoille paremmin kuin pitkäkestoinen ja tasolta toiselle etenevä tavoitteellinen laajan oppimäärän mukainen opetus.

Mikäli paikka- tai seutukunnalla on jo taiteen perusopetukseen erikoistunut oppilaitos, tulisi kansalaisopistojen välttää päällekkäisen ja pahimmillaan jopa kilpailevan toiminnan järjestämistä. Toiminnan lähtökohtana tulee olla seutukunnan asukkaiden ja oppilaiden edun turvaaminen. Yhdessä toimien musiikkiopistot ja kansalaisopistot voivat luoda toisiaan täydentävän musiikkikasvatusjärjestelmän, joka antaa mahdollisuuden sekä tavoitteelliseen musiikin opiskeluun että elinikäiseen musiikin harrastamiseen ja oppimiseen.” (Klemettinen 2012.)

Timo Klemettinen kiteyttää mielestäni erinomaisesti musiikkiopistojen ja kansalaisopistojen opetuksen sekä eroavaisuuksia että yhteistyömuotoja. Koska oikeus musiikin opetukseen ja harrastamiseen kuuluu kaikille, on hyvä, että on tarjolla monenlaisia musiikin harrastamisen muotoja. Suomalaiseen musiikkikasvatusjärjestelmään kuuluu sekä vapaan sivistystyön että musiikkioppilaitosten antama musiikinopetus, ja niillä molemmilla on oma paikkansa.

Tätä opinnäytetyötä kirjoittaessani olen samalla dokumentoinut Asikkalan Musiikkikoulun ja Asikkalan seudun Musiikkiopiston historian. Käytännössä olen ainoa henkilö, joka tuntee koko toiminnan historian alusta alkaen, joten työni on siinäkin suhteessa arvokas. Koska olen koko toiminnan ajan työskennellyt arjen todellisuuden keskellä, tarkastelen opiston toimintaa varsin subjektiivisesta näkökulmasta. Uskon kuitenkin, että ulkopuolisten silmin työni pienestä musiikkileikkikoulusta monta sataa lasta koskettavaksi musiikkioppilaitokseksi ei tunnu vähäpätöiseltä. ASMO:n työllistävä vaikutus on myös jo suuri: opistossa työskentelee vuosittain 13-15 opettajaa.

Tulevaisuudessa haaveenani on luovuttaa tämä opinnäytetyö seuraajalleni opiston johdossa. Sitä ennen minulla ja johtokunnalla on vielä haastava työ edessämme: saada Asikkalan seudun Musiikkiopistolle Opetushallituksen

myöntämä lupa taiteen perusopetuksen antamisesta, joka takaisi meille tuntiperusteisen, lakisääteisen valtionavun saamisen.

Halun kiittää kaikkia opettajia, oppilaita, vanhempia ja johtokuntaa, jotka ovat olleet tukenani tätä työtä tehdessäni. Ilman teitä ei olisi tätä hienoa oppilaitosta!
Sydämellinen kiitos kaikille!

LÄHTEET

Kavilo, T. 2003. Opetusministeriön perustelut harkinnanvaraisen valtionavun eväämiseen Asikkalan Musiikkikoululta.

Koramo, M. 2008. Taiteen perusopetus. [viitattu 7.4.2012]. Saatavissa: http://www.oph.fi/download/46516_taideen_perusopetus_2008.

Kuukka, S. 2011. Markkinointisuunnitelma Lappeenrannan musiikkiopistolle. [viitattu 30.3.2012]. Saatavissa: http://www.publications.theseus.fi/bitstream/handle/10024/37870/Kuukka_Saila.

Siliämaa, S. 2011. Suomen kansakoulujen musiikinopetus 1950-luvun yhteiskunnassa. [viitattu 1.4.2012]. Saatavissa: <http://www.jyx.jyu.fi/dspace/bitstream/handle/123456789/37126>.

Patentti- ja rekisterihallitus [viitattu 7.5.2012]. Saatavissa: http://www.prh.fi/yhdistysrekisteri/yhdistys_perustaminen.

Suomen musiikkioppilaitosten liitto ry [viitattu 26.3.2012]. Saatavissa: <http://www.musiikkioppilaitokset.org/fi/sml>.

SUULLISET LÄHTEET

Klemettinen, Timo, Suomen musiikkioppilaitosten liiton toiminnanjohtaja. Sähköpostihaastattelu 14.5.2012.

Leppialho, Juha, Asikkalan ja Padasjoen sivistystoimenjohtaja. Sähköpostihaastattelu 30.4.2012.

Rapala
by
NORMARK

MUSIIKKIKOULUN & MUSKARIN LEHTI



17240 KALKKINEN FINLAND
FAX: +358-18-7674 227 PHONE: +358-18-7674 153
Nils Master
1963 finlandis-istm 1993

Musiikkikoulu perustettiin vanhempien toivomuksesta

Asikkalan Musiikkikoulu aloitti toimintansa 1.9.1994. Koulu perustettiin oppilaiden vanhempien toivomuksesta, koska oltuaan musiikkileikkikoulussa neljäkin vuotta lapsi on jo varsin valmis ja halukas aloittamaan oman soolosoitimen opiskelun.

Soittimet olivat piano ja poikkihuilu. Pianistit (5) olivat pääsääntöisesti aloittelijoita, mutta huilisteista (8) muutama oli jo useita vuosia soittanut. Opetustilaa järjestyi Anianpellon ala-asteelta sekä Nuorisotalo Nuokulta, opettajina aloittivat Johanne Kettunen, huilu, säveltäjä ja teoria, sekä Kristiina Niemelä, piano, ja niin käynnistyi ensimmäinen lukuvuosi ennakkoluulottomasti ja täynnä intoa.



Aaro Savolan tämän kevään tavoite on 1/3-tutkinto huilussa.

Palautetta tuli heti

Toiminnasta saatiin myös heti upeaa palautetta; marraskuussa 1994 ja toukokuussa 1995 pidetyt musiikki-illat onnistuivat hyvin, ja keväällä 1995 kolme huilistia suoritti 1/3-tutkinnon sekä yksi huilisti 3/3-tutkinnon. Myös musiikinteoriassa viisi oppilasta suoritti 1/3-tutkinnon.

Syksyllä 1995 musiikkikoulun sisäinen organisaatio uudistui. Vanhempainyhdistyksen tilalle perustettiin Asikkalan Musiikkikoulun Kannatusyhdistys r.y., ja koulun päättäväksi elimeksi valittiin johtokunta, johon kuuluu puheenjohtajan lisäksi kahdeksan varsinaista ja neljä varajäsentä.

Oppilasmäärä kasvoi runsaasti

Koulun oppilasmääräkin kasvoi; pianisteja aloitti nyt 10, huilisteja 11 sekä viulisteja kaksi. Kristiina Niemelä, piano, jatkoi entisenä opettajana, uusina opettajina aloittivat Kati Lahdensivu, huilu, Kirsi Tuunanen, huilu, sekä Irina Sundberg, viulu, säveltäjä ja teoria.

Marraskuun musiikki-illan lisäksi musiikkikoulun paanos on jo alkanut näkyä ja kutua Asikkalassa. Kunnan itsenäisyysjuhlassa kuultiin huilistimme Tuija Rantalán todella upeaa soittoa, ja kahvitilaisuudessa yläasteen ruokalassa viihdyttivät pienemmät huilistimme vieraita. Tammikuussa kuultiin huilistimme Marjaana Valon ja

Annuli Tervon taidonnäyttiä Asikkalan kunnan työntekijöiden juhlassa Talluksessa.

Musiikki-illassa taidot esille

Seuraava tapahtuma on tietenkin musiikki-illat 5.5.1996 Anianpellon ala-asteella, jossa kuullaan koko koulumme oppilaiden taidonnäytteitä. Juhlissa esiintyvät lisäksi lastentanssi- ja alkeisbaletiryhmät opettajanaan lahtelainen tanssipedagogi Virve Varjos. Musiikki-illat alkaa klo 18, ja väliajalla on kahvi- ja mehtarjoilu, joka sisältää pääsymaksuun 20 mk/10 mk.

Varsinaista tutkintojen summaa ei tänä keväänä muodostu. Huilisteista yksi tekee 1/3-tutkinnon, ja säveltäjäpöytä 1/3:n tekee kymmenkunta opiskelijaa. Vaikka musiikkikoulun opetus tähtääkin tutkintojen tekemiseen, mikään päätavoite ei se kuitenkaan saa olla. Soittamisen ilo ja onnistumisen elämys ovat mielestäni aina tärkeimmät motiivit musiikin harastuksessa.

Yksityisenä musiikkikouluna Asikkalan Musiikkikoululla on tietenkin huutava rahapula. Anoiimme Asikkalan kunnalta 25 000 markan toiminta-avustusta, saimme 5 000 markkaa. Petäytymys oli kova.

Oppilaita jo jonossa

Tulevaisuuteen on kuitenkin katsottava toiveikkain

mielin; oppilasmäärämme tulee moninkertaistumaan muutaman vuoden sisällä. Jo nyt on kymmenkunta opiskelijaa jonottamassa ensi syksyn opiskelupaikkaa, ja nykyisten soittimien lisäksi aloitamme ensi syksynä harmonikan ja mahdollisesti laulun opetuksen.

Koska musiikkileikkikouluopetusta on myös Padasjoella, Padasjoen kunta on kiinnostunut Asikkalan Musiikkikoulun opetuksesta. Kahden kunnan tarvetta palveleva koulu selviytyisi palkka- ja hallintokuluistaan tietenkin paremmin, luku-kausimaksua (1 500 mk/lukukausi) ei kuitenkaan voida alentaa, ellei kunnan tuki olennaisesti kasva.

Asikkalan Musiikkikoulun työkausi 1995–96 on päättyneenä. Viimeinen opetusviikko on viikko 19, jonka jälkeen tehdään enää tutkintot. Ensi syksyn opetus alkaa viikkoa myöhemmin kuin peruskoulujen opetus eli 19.8. Uuden opiskelupaikan voi varata jo nyt soittamalla koulun johtajalle tai ilmoittautumalla paikallislehti Päijät-Hämeessä julkaistavan toimintailmoituksen perusteella. Musiikkikoulun ja musiikkileikkikoulun hakuilmoitus on heinäkuun loppupuolella ilmestyvässä lehdessä.

Musiikkileiri elokuussa

Musiikkikoulun johtokunta on suunnittelemassa koulun toimintaa jo ennen varsinais-

ta toimikautta. Anianpellon ala-asteelle on suunnitella musiikkileiri 5–10.8.1996. Leirillä saisi opetusta omissa soolosoitimissa ja voisi keillä yhteissoittoa. Leirille ollaan saamassa myös lastentanssin ja alkeisbaletin opetusta. Musiikkileiristä tullaan niin ikään ilmoittamaan paikallislehti Päijät-Hämeessä. Leiristä saa tarkempia tietoja koulun johtajalta.

Keväen linnunlaulu ja purojen solina täyttää tällä hetkellä luonnon ja antaa iloa, toivoa ja luottamusta uuden kesän tulolle. Sama ilo ja luottamus on sydämessäni myös oman musiikkikoulumme kohdalla. Näen edessäni työntäyteisiä ja haasteellisia, mutta varmasti on-

gelmallisikiän työkausia. Uuden koulun perustaminen, varsinkin näin lamakautena, ei käy helposti, ja kestää oman aikansa, ennen kuin päättäjät tunnustavat oman koulun tarpeellisuuden.

Haluun kiittää kaikkia koulumme oppilaita ahkeruudesta ja innostuksesta ja kaikkia opettajiamme, jotka oman työnsä ja opiskelunsa ohella jaksavat käydä antamassa opetuspanoksensa meille asikkalalaisille.

Sydämellisesti kiittäen

Riitta Koskenkangas

ravintola
Impivaara
OHITTAMATON
LOUNASPAIKKA

* Paikkakunnan ykköspizzat

* Edullinen lounapöytä joka päivä 11-18

* Myös a' la carte -annoksia

* Hyvät parkkitilat

* Edulliset ryhmäruokailut

* Täydellinen pitopalvelu

Tervetuloa!

Annikki ja Jarmo Kallio
Vääksyntori, 17200 VÄÄKSY
puh. (918) 766 0034

Aukioloajat 1.5. alkaen
su-to 11-02.00
pe-la 11-03.00

Ensimmäinen vuosi takana

Musiikkikoulun väki nautti työnsä hedelmistä

Asikkalan Musiikkikoulun opettajat ja oppilaiden vanhemmat olivat syystä hyvällä mielellä, kun musiikkikoulun oppilaat ja musiikkileikkikoulun valmennusryhmä esittelivät osaamistaan musiikkimatineassa sunnuntaina Anianpellon ala-asteella.

Iltapäivän aloitti musiikkileikkikoulun valmennusryhmä, jonka esittämä Iso kissa olikin lauluineen ja soittoineen monipuolinen kisu. Valmennusryhmäläiset Janina Häyhä, Jaana Katajainen, Mirjami Savola, Tiia Kokko, Jonna Keränen ja Outi Haapanen esittivät kevään kunniaksi myös Kevätlaulun.

Musiikkikoulun oppilaita matineassa esiintyivät

huilistit Katariina Salomaa, Hannimari Savola, Annuli Tervo, Aaro Savola, Kalevi Niskanen, Mari Havia, Marjaana Valo ja Tuija Rantala sekä pianistit Ann-Marie Uitto, Susanna Hannula, Eveliina Oksanen ja Heidi Haapanen.

Useimmista säestyksistä vastasi Johanne Kettunen, piano. Konsertin lopussa Tuija Rantalaa säesti Elina Hiltunen.

Musiikkikoulun opettajien Johanne Kettusen ja Kristiina Niemelän valitsemassa ohjelmistossa olivat tunnetuista säveltäjistä edustettuina mm. Köhler, Richter, Mozart, Telemann, Beethoven, Haydn ja Järnaniemi.

Kaikki nuoret taiteilijat, joista jotkut olivat aloittaneet soittonsa vasta viime syksynä, esiintyivät mati-

neassa edukseen. Esimerkiksi syksyllä aloittaneet Katariina Salomaa, Hannimari Savola ja Ann-Marie Uitto soittivat aivan kunnioitettavasti.

Muista soittajista jäivät mieleen ainakin Annuli Tervo, Aaro Savola, Kalevi Niskanen sekä Tuija Rantala.

Matinea toi kokemusta

Matinea toi jokaiselle oppilaalle ilon ja tilaisuuden esiintyä. Asikkalan Musiikkikoulun johtaja Riitta Koskenkangas luonnehti matineaa kuitenkin erityisen tärkeäksi niille oppilaille, jotka suorittavat tutkinnon.

— Tutkintoon valmistautuvat oppilaat saivat esiintymiskokemusta, sillä he soittivat ulkomuistista ylei-

sön edessä. Tillanne on sama tutkinnossa. Siellä yleisönä on raati.

Tutkinto joudutaan tekemään ainakin vielä Lahden musiikkikoulussa, mutta Riitta Koskenkangas toivoi, että raati saataisiin jo ensi vuonna Asikkalaaan.

Viuluakin harkitaan

Asikkalan Musiikkikoulussa on tarjolla soitinopetusta, säveltäpailua ja musiikin teoriaa. Soittimina ovat piano ja poikkihuilu, mutta valikoimaa on suunniteltu laajennettavaksi. Riitta Koskenkangas kertoo, että viulun ottamista mukaan harkitaan.

Musiikkikoulun lukukausi päättyy toukokuun lopussa. Uusi lukukausi alkaa



Asikkalan Musiikkikoulun opettajat ja koulun matineassa esiintyneet oppilaat kävivät illan päätteeksi tyytyväisin mielin yhteiseen kuvaan.

elokuun puolivälissä, mutta oppilaita voi ilmoittautua jo heinäkuun loppupuolella.

Riitta Koskenkangas kiitti matineassa hyvästä työ-

tä koulun opettajia Johanne Kettusta ja Kristiina Niemelää. Kiitokset sai myös koulussa säestäjänä toiminut Elina Hiltunen.

Välillä saatiin näyttö koulun vanhempainyhdistyksen työstä, sillä yhdistyksen puuhanaiset vastasivat yleisön kahvi- ja mehu-

tarjoilusta. Myös leivonnaiset olivat vanhempien työn tulosta.

KK

LIITE 2 Asikkalan Musiikkikoulua käsittelevä artikkeli paikallislehti

Päijät-Häme 11.5.1995.

Kunnalle ja Asikkalan musiikkikoululle yhteistyösopimus

Asikkalan sivistyslautakunta hyväksyi viime viikolla yksimielisesti kunnan ja Asikkalan musiikkikoulun välisen yhteistyösopimuksen. Sopimuksen neuvottelivat esitettyyn muotoonsa sivistyslautakunnan puheenjohtaja Kari Karjalainen, sivistystoimenjohtaja Juha Leppialho, Asikkalan musiikkikoulun johtaja Riitta Koskenkangas ja vanhempainyhdistyksen puheenjohtaja Antti Vilppula.

Sopimuksen mukaan kunta maksaa koululle vuosittain avustusta talousarvioon varatun määrärahan mukaan. Lautakunta päättää ensi vuoden avustuksen viimeisessä kokouksessaan joulukuussa.

Samassa kokouksessa päätetään myös, millä summilla Päijät-Hämeen konservatorioilta ja Lahden musiikkikoululta ostetaan palveluita.

Asikkalan musiikkikoululle maksettiin hiljattain kunnan tämän vuoden avustuksena 45 000 markkaa.

Oikeuttaessaan lautakuntaa tekemään sopimuksen Asikkalan musiikkikoulun kanssa kunnanhallitus vaati syyskuussa, että musiikinopetukseen käytettävä määräraha ei tulevaisuudessa kohoa oleellisesti nykyisestä tasostaan.

Kunnalta tilat, musiikkikoululta ohjelmaa

Sivistyslautakunnan hyväksymän yhteistyösopimuksen mukaan kunta luovuttaa Asikkalan musiikkikoulun käyttöön vahvistetun opetusohjelman mukaiset opetustilat. Niissä on käytettävissä piano, jos opetus sitä edellyttää.

Koulun opetusohjelmaan kuuluu oppituntien lisäksi lukukausittain oppilaskonsertteja sekä vanhempainiltoja.

Musiikkikoulu pyrki avustamaan kunnan tilaisuuksia oppilaiden musiikkiesityksillä ilmaiseksi vähintään kerran vuodessa, kuten se on avustanut tähänkin asti.

Kunta vahvistaa opetussuunnitelman

Sopimuksen mukaan koulu sitoutuu noudattamaan valtakunnallista opetussuunnitelmaa musiikin alku- ja perusopetuksessa taiteen perusopetuksesta annetun lain edellyttämällä tavalla. Kunta vahvistaa vuosittain ennen kesäkuun loppua koulun opetussuunnitelman seuraavalle lukuvuodelle yhteistyösopimuksen mukaisesti annettavan opetuksen osalta. Asikkalan ja Padasjoen yhteinen aikuiskoulutusjaosto on vii-



Asikkalan Musiikkikoulun johtaja Riitta Koskenkangas ja kannatusyhdistyksen puheenjohtaja Antti Vilppula myhäilivät tyytyväisinä sopimusneuvotteluissa.

me vuosina vahvistanut suunnitelman toukokuussa. Musiikkikoulu sitoutuu myös noudattamaan vakituksissa työsuhteissa asetuksen

mukaisia pätevyysvaatimuksia.

Kunnalla on oikeus tarkastuttaa koulun hallintoa ja taloudenpitoa tarpeelliseksi

katsomassaan laajuudessa ja saada vuosittain kopiot toimintakertomuksesta ja tilinpäätöksestä.

LIITE 3 Asikkalan kunnan ja Asikkalan Musiikkikoulun yhteistyösopimusta käsittelevä artikkeli paikallislehti Päijät-Hämeessä 2.11.2000.



SML:n jäsenyys

Asikkalan Musiikkikoulu on hyväksytty Suomen Musiikkioppilaitoksen Liiton (SML) jäseneksi. SML:n jäsenyyden kriteereitä ovat muun muassa Opetushallituksen opetussuunnitelmien noudattaminen, yhteissoittojen harjoittaminen, koulun johdon pätevyys, koulun johtosääntöjen, opetus-/toimintasuunnitelmien, talousarvion ja vuosikertomusten hyväksyminen.

Tarkoituksensa toteuttamiseksi SML mm:

- laatii opetusaineiden kurssitutkintovaatimuksia
- antaa arvostelua, opettajien pätevyysvaatimuksia sekä taloudellisia seikkoja koskevia ohjeita ja suosituksia
- jakaa musiikkioppilaitoksille näiden toiminnassaan tarvitsemaa uutta tietoa
- tekee musiikkioppilaitosten toimintaa edistäviä aloitteita, antaa lausuntoja ja esittää kantansa toimintapiiriinsä kuuluvista asioista

LIITE 4 SML:n jäsenyyttä käsittelevä artikkeli Asikkalan Musiikkikoulun Tiuku-lehdessä 2/2002.

TIUKU	gas
Asikkalan Musiikkikoulun lehti	Toimituksen osoite: Koulumestarintie
Julkaisija: Asikkalan Musiikkikoulun	1, 17200 Vääksy
kannatusyhdistys ry	Painopaikka: Padasjoen Kirjapaino
Vastaava toimittaja: Riitta Koskenkan-	2002

Koulun uuden tilan avajaiset

Asikkalan kunta on remontoanut musiikkikoululle tilat Aninapellon koulun päädystä, Koulumestarintie 1. Tilaan muutti syysloman aikana musiikkileikkikoulu ja koulun toimisto.

Uutta tilaa tullaan käyttämään myös koulun soitinopetukseen niiltä osin, kun musiikkileikkikoulun lukujärjestys sen mahdollistaa.

Pyhäinpäivänä 2.11. vietettiin avajaiset. Avaisohjelmassa kuultiin lentäjäkirpusta, koulun pikkukuoron kala- ja vesiaiheisia lauluja sekä viulistien viikonloppuleirin satoa. Onnittelupuheenvuorojen jälkeen juotiin kahvit, ja tarjolla oli myös aktiivisten vanhempien leipomaa pullaa ja musiikkipipareita.

Koska varainkeruu koululle on aina yhtä välttämätöntä, avajaisten yhteydessä oli myös arpajaiset, myyjäiset ja kirpputori. Lämmin kiitos kaikille arpajaispalkintojen lahjoittajille sekä myyjäisiin ja kirpputorille osallistuneille!

Sitten on erityiskiitosten aika:

* Päijät-Hämeen Puhelin OYj lahjoitti koululle puhelimen asennuksen, puhelinliittymän (maksuton vuoden 2003 loppuun) sekä langattoman puhelinkoneen.

* Vääksyn Tilitoimisto Oy on lahjoittanut käytetyn tietokoneen ja atk-pöydän.

* SD-Group Oy (Järvenpää) on lahjoittanut käytetyn tulostimen.

* Asikkalan kunnan sivistyslautakunta on lahjoittanut 100 euroa ja Aninapellon koulu 35 euroa.

Sydämellinen kiitos kaikille!

LIITE 5 Asikkalan Musiikkikoulun uusia tiloja käsittelevä artikkeli musiikkikoulun Tiuku-lehdessä 3/2002.

Asikkalan seudun musiikkiopistolle ensimmäinen valtionavustus

ESS-Milja Kungas

ASIKKALA

Asikkalan seudun musiikkiopisto saa ensimmäistä kertaa avustusta valtiolta. Opisto saa 10 000 euroa harkinnanvaraista avustusta Opetushallitukselta.

Musiikkiopiston johtaja **Riitta Koskenkangas** iloitsi suuresti avustuksesta.

- Olen anonut musiikkiopistolle harkinnanvaraista avustusta toistakymmentä vuotta, nyt sitä ensimmäistä kertaa myönnetään.

Osa rahasta käytetään todennäköisesti musiikkiopiston oman kuoron perustamiseen. Koskenkangas sanoo, että kysynnän mukaan kuoroja voidaan perustaa kaksikin, eri ikäisille opiskelijoille.

- Kuoro olisi opiskelijoille ilmainen. Kaikesta opetuk-

sestahan on jouduttu tähän asti veloittamaan.

Riitta Koskenkangas sanoo, että opiston tulevaisuus itsenäisenä toimijana näyttää ainakin toistaiseksi turvatulta, vaikka sen liittämistä seudulliseen Wellamo-opistoon neuvoteltiin viime talvena.

- Asikkalan sivistyslautakunta päätti kuitenkin jatkaa sopimustamme eikä opiston tarvitse lähteä Wellamon alaisuuteen.

Asikkalan seudun musiikkiopisto perustettiin vuonna 1994. Taiteen perusopetuksen puolella ja musiikkileikkikoulussa on yhteensä parisataa opiskelijaa Asikkalasta, Padasjoelta ja Hämeenlinnasta. Opettajia on toistakymmentä. Opistoa ylläpitää Asikkalan seudun musiikkiopiston kannatusyhdistys ry kuntien tuella.